

מביצע תניא בעל פה

פרק ד' עם ניקוד

לעילוי נשמת הרה"ח הרה"ת
ר' אליהו ע"ה ב"ר אברהם אהרן ז"ל גרין
נפטר אור לכ"ג ניסן
אסרו חג הפסח. ה'תשנ"ד
ת' נ' צ' ב' ה'

לעילוי נשמת הרה"ח הרה"ת
ר' מאיר ע"ה ב"ר אליהו ז"ל ראבקין
נלב"ע ז"ך כסלו
נר ג' דחנוכה ה'תשנ"ט
ת' נ' צ' ב' ה'

יוצא לאור על ידי מערכת
מביצע התקשרות

ברוקלין נ. י.

667 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים וחמש לבריאה

ליקוטי אמרים

ובתיב בצנה רצון תעטרנו שהוא רצונו וחקמתו ותברך
המלוכשים בתורתו ומצותיה. ולכן אמרו יפה שעה
אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי
עולם הבא כי עולם הבא הוא שנהנין מזיו השכינה
שהוא תענוג החשנה ואי אפשר לשום נברא אפי'
מהעליונים להשיג פי אם איזו הארה מאור ה' ולכן
נקרא בשם זיו השכינה אצל הקב"ה בכבודו ובעצמו
לית מחשבה תפיסא ביה כלל פי אם אפשר תפיסא
ומתלבשת בתורה ומצותיה אזי היא תפיסא בהק"
ומתלבשת בהקב"ה מממש האורניתא וקב"ה פולא חד.
ואת שהתורה מתלבשה בפרדים תהתונים נשמיים הרי זה
במחבק את המלך ד"מ שאין הפרש פמעלת התקרבותו
ורביקותו פמלך בין מתבקו פשהוא לבוש אחד בין
שהוא לבוש פמה לבושים מאחר שגוף המלך פתוקם.
וכן אם המלך מתבקו פורונו גם שהיא מלוכשת תוך
מלבושיו כמ"ש וימנו תתבקני שהיא התורה שגנתה
כנימין שהיא פהי' חסד ומים:

פירן ה ולתוספת פיאור באר חשב לשון תפיסא
עצמו אלהו לית פתשפד
תפיסא חד פה תנה על שכל פתשפד ומשת
לשון חסד מושכל הרי השכל תופס את המושכל
פמשו פשפד תמשכל נתפס ומקט ומלוכש בתוך
האפי פשהו תהפול. ונב השכל פלוכש
פמולכש פשפד פמשנו ותופסו מעשיו. ד"מ
פמשנו פמין פמשנו פמשנו פמשנו פמשנו
תמשנה על פמולכש הרי לשון תופס ותקט אפי' פמשנו
פמשנו פמשנו פמשנו פמשנו פמשנו פמשנו פמשנו

(* בכ"ו ליתא תיבת בהק.)

פרק ד ועוד יש לכל נפש אלהית שלשה לבושים שהם מחשבה דבור ומעשה של תרניג מצות התורה שששהאדם מקיים במעשה כל מצות מעשיות ודבור הוא עוסק בפירוש כל תרניג מצות והלכותיהן ובמחשבה הוא משיג כל מה שאפשר לו להשיג בפרד"ם התורה הרי פללות תרניג אברי נפשו מלובשים בתרניג מצות התורה. ובפרטות בתי' חב"ד שפנפשו מלובשות בהשגת התורה שהוא משיג בפרד"ם כפי יכולת השגתו ושרש נפשו למעלה. והמדות שהן יראה ואהבה וענווה ותולדותיהן מלובשות בקיום המצות במעשה ודבור שהוא ת"ת שפגג פולן פי האהבה היא שרש כל רמ"ח מ"ע ובמנהג הן נמשכות ובלעדה אין להן קיום אמיתי פי המקיימן באמת הוא האוהב את שם ה' וחסין לדבקה בו באמת ואי אפשר לדבקה בו באמת פי אם בקיום רמ"ח פקודין שהם רמ"ח אברין מולבא בפובל כמ"ש במקום אחר. והיראה היא שרש לשם"ה לא תעשה פי ירא למורד במלך מלכי המלכים הקב"ה. או יראה פנימית מוזו שמתבושש מגדולתו למרות עניו כבודו ולעשות הרע בעיניו כל תועבת ה' אשר שגא הם הקליפות וסטרס אחרא אשר וניקתם מהאדם התחתון ואחיותם בו הוא בשם"ה מצות לא תעשה. והנה שלשה לבושים אלו מהתורה ומצותיה את שנקראים לבושים לנפש רוח ובשמה. עם כל זה נבחה ונהלה מעלתם לאין קץ וסוף על מעלת נפש רוח ונשמה עצמן כמ"ש בזהר דאורייתא וקב"ה פולא חד פי דאורייתא היא חכמתו ורצונו של הקב"ה והקב"ה כבודו ובעצמו פולא חד פי הוא היורע והוא המדע בו

וכי כמ"ש לעיל בשם הרמב"ם. ואף דהקב"ה נקרא אין סוף ולגדולתו אין חקר ולית מחשבה תפיסא ביה כלל וכן ברצונו וחקמתו בדבתיב אין חקר לתבונתו ופתי' החקר אלוה תמצא ופתיב פי לא מחשבותי מחשבותיכם. הנה על זה אמרו במקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענותנותו וצמצום הקב"ה רצונו וחקמתו פתרי'ג מצות התורה ובחלכותיהן ובצרכי אוריות תנ"ך ודרישותיהן שבאגדות ובדרישי חכמינו ו"ל. פכדי שכל הנשמה או רוח ונפש שפגג האדם תוכל להשיגן ברעיה ולקיימן כל מה שאפשר לקיים מהן במעשה דבור ובחשבה וע"י זה תתלבש בכל עשר בחינותיה בשלשה לבושים אלו. ולכן נמשלה התורה למים מה מים יורדים ממקום גבוה למקום נמוך כן התורה ירדה ממקום כבודך שהיא רצונו וחקמתו יתברך ואורייתא וקודשא בריך הוא פולא חד ולית מחשבה תפיסא ביה כלל. ומשם נסעה וירדה בסתר המדרגות ממדרגה למדרגה בהשתלשלות העולמות עד שנתלבשה בדברים גשמיים וענייני עולם הזה שהן רוב מצות התורה פפולם והלכותיהן ובצרכי אוריות גשמיים כדיו על הכפר עשרים וארבעה ספרים שבתורה גביאים וכתובים כתי' שתיא כל מחשבה תפיסא כהן ואפי' כתי' דבור ומעשה שולמטה במדרגת מחשבה תפיסא כהן ומתלבשת כהן. ובאחר שהתורה ומצותיה מלבישים כל עשר כתי' הנפש וכל תרניג אבריה מראשה ועד רגלה הרי פולא צרורה בצרור החיים את ה' מנש ואור ה' מנש מקיפה ומלבישה מראשה ועד רגלה כמ"ש צרי אהסה בו ובתיב